

eller dermed ligestillede Sukkeres Vedkommende af 6 pCt. og for andre Sukkere af 3 pCt., sfter en hertil svarende Afkortning i Mellemregningen. Findes der et større Underflub, betales Afgiften deraf inden 8 Dage. Søvrigt indrømmes der Fabrikanterne samme Hensstand med Betalingen, som i Almindelighed tilstaaes Sukkerraffinadører, dog med en Maanedes Afkortning. Den udnyttede Sirup eller Malas kan benyttes i det til Fabrikken mulig hørende Brændert, ligesom ogsaa afgiftsfrit bortføres fra Fabrikken, naar dens Tilførsel til et andet Brændert eller Udførsel til Udlandet godtgjøres; i modsat Fald betales der samme Afgift af den, som er bestemt for indført fremmed Sirup eller Malas.

I de Fabrikker, hvor Afgiften svares efter Roesaftens Mængde og Vægtfylde, beregnes indtil den 31te Juli 1875 *) Afgiften saaledes, at hver Vægtfylde-Grad, som et Fad (= 100 Liter = c. 103 1/2 danske Potter) urensset Saft holder ved 15° C., sættes i Eidsrummet fra Driftens Begyndelse til Udgangen af December lig med et Pund, 4 Ouncer og 5 Lod (o: = 1,450 Grammer = 2,9 T. dff.) tørt hvidt Topsukker og i Eidsrummet fra den 1ste Januar til Arbejdsaarets Slutning lig med et Pund 4 Ouncer (o: = 1,400 Grammer = 2,8 T. dansk) saadant Sukker. Jordærves eller tilintetgøres Saft før eller under den første Luttring, beregnes ingen Afgift heraf, naar saadant konstateres af Opsynet. Afgiftsberegningen opgøres daglig efter de i det Foranstaaende omtalte Underjøgelsler for de enkelte Rjedlers eller Samlingsbakkers Vedkommende, og Fabrikanten har i Reglen Kredit paa Afgifterne indtil Udgangen af den Maaned, der følger paa den, hvori Beregningen er sftet (Lov af 19de Juni 1871). Til Fabrikantens Debet føies endvidere Afgifterne af det Sukker, han andetstedsfra indtager i Fabrikken til Forarbejdning efter sammes Art og Beskaffenhed, medens der affrives Afciisen for det Sukker, der bevislig udføres til Udlandet, Entrepoter eller overføres paa Andres Kredit.

I Preussien og det øvrige tyske Rige, hvor Roedykning og Sukkertilvirkningen af Roer navnlig finder Sted i Provindserne Sachsen og Schlesien, samt i Anhalt, Brunsvig, Baden og Württemberg, var denne Tilvirkning uden Beskaffning indtil Driftsaaaret 1840—41, men var dengang langt fra saa udbredt som nu. Smidleertid havde den dog alt da, og navnlig i Aarene siden 1835, vundet en saadan Udbredelse, at man af Hensyn til den derved dels alt bevirkede dels befrygtede Nedgang i Toldindtægterne af fremmed Sukker ansaa det nødvendigt at belægge den med en Afgift til Staten. En saadan paalagdes i Preussien i 1840 (Lov af 21de Marts 1840), dog kun som en Kontrolafgift eller som en Afgift, der skulde dække de Udgifter, der vare forbundne med den Kontrol, man holdt det for nødvendigt at føre med Industrien. Afgiften androg derfor kun 3 Penninge (= 1/4 Sgr.) for hvert Centner raat Roer, som kom under Forarbejdning. Ved Forordn. af 30te Juli 1841 fordobledes denne Afgift, og i samme Aar fandt den første Overenskomst Sted mellem Toldforeningsstaterne om en Afgift paa Tilvirkningen som Bederslag for Udgangen i Toldindtægten. De Principer, der opstilledes, vare, at Roesukkertilvirkningen skulde belægges med en ligestor, ensartet Afgift overalt, men at denne Afgift skulde være mindre end Tolden paa oversøisk Sukker, altsaa medføre en Beskyttelse for den indenlandske Industri, og fra den 1ste September 1844 indtraadte herefter i alle Foreningsstater en Afgift af 1 1/2 Sgr. for hvert Centner raat Roer, som toges under Fabrikation. Under dette System forhøjedes imidlertid Afgiften paa indenlandsk Roesukker efterhaanden; saaledes ved Forordn. af 19de Juni 1850 til 3 Sgr., ved Overenskomst af 4de April 1853 til 6 Sgr. og ved Overenskomst af 16de Februar 1858 til 7 1/2 Sgr. pr. Centner Roer. I 1869 var Forholdet det, at indenlandsk Roesukker var beskattet med 7 1/2 Sgr. (= 31 3/4 p. dansk) pr. Centner Roer, hvilket for et Centner raat Sukker efter det i Preussien antagne Udbytte, hvorefter 12 1/2 Centner Roer giver 1 Centner raat Sukker *), giver en Afgift af 3 Tshr.

*) Loven af 1867 gav Bestemmelserne Gyldighed indtil den 31te Juli 1871; denne er ved Lov af 19de Juni 1871 forlænget til det ovennævnte Tidspunkt.

*) I 1840, ligesom i den senere nævnte Lov af 7de August 1846, regnedes der 20 Centner Roer til et Centner raat Sukker.